

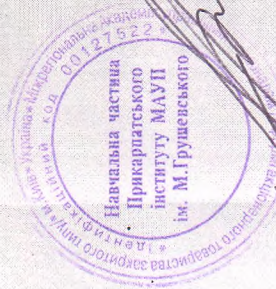
КРИМСЬКИЙ ІНСТИТУТ БІЗНЕСУ
УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ ТА УПРАВЛІННЯ
ВИЩА ШКОЛА МЕНЕДЖМЕНТУ
ЦЕНТР РОЗВИТКУ ОСВИТИ, НАУКИ ТА ІННОВАЦІЙ

НАУКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСІВ
РЕФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ
ВІДНОСИН В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Матеріали III міжнародної
науково-практичної конференції

15 квітня 2009 р.

м. Сімферополь



*Вашій секретарі
П. П. Мухоміш
Мухоміш Ю.О.*

Реалізування інвестиційних проєктів потребує не лише чіткого планування та організування даного процесу, а й послідовного та комплексного контролювання. Оскільки реалізування інвестиційних проєктів спрямоване, як правило, на довготерміновий період й при цьому слід дотримуватись виконання усіх планових показників, бюджетів та термінів, саме тому, процес контролювання є достатньо актуальним і необхідним. Процес проведення системного та комплексного нагляду і контролю в процесі реалізування інвестиційних проєктів проявляється за допомогою моніторингу.

Теоретично-прикладні дослідження свідчать про різноманітні підходи до тлумачення сутності поняття «моніторинг». Зокрема, науковець Мойсєєнко І.П. вважає, що моніторинг – це складова управління економічними об'єктами, що полягає в систематичному аналізі їхньої діяльності, вивченні стану справ.

Достатньо важливим для розуміння предмету моніторингу є отримання інформації не лише про внутрішні, але й про зовнішні середовище підприємства. Предметом моніторингу є мікроекономічні процеси та явища на підприємстві, які характеризуються певними показниками – індикаторами – в їх динаміці та макроекономічними процесами в країні, які безпосередньо впливають на економіку підприємства. Моніторинг дозволяє підприємству адаптуватись до постійної зміни середовища та успішно виживати в умовах конкуренції. Адаптація вимагає здатності до розвитку, трансформації елементів господарської діяльності та системи управління в такому напрямку, який забезпечує виживання підприємства [5].

На думку науковця Пересади А.А., механізм проведення постійного нагляду та контролю за процесом освоєння інвестицій називають моніторингом інвестиційних проєктів. У період освоєння інвестицій (реалізування інвестиційного проєкту), особливо, якщо цей період тривалий, ринкова кон'юнктура зазнає значних коливань: змінюються ціни на інвестиційні товари, а іноди і самі суб'єкти інвестиційного процесу. У цей період усі суб'єкти інвестиційної діяльності, що виконують свої функціональні обов'язки щодо проєкту, повинні виконувати постійний контроль та нагляд за процесом реалізування проєкту, оцінювати поточні результати (відхилення) та вносити корективи до бізнес-плану, проєкту організації будівництва, проєкту виробництва робіт, плану фінансування, календарного плану або стійового графіка та інших документів, за допомогою яких можна спостерігати та регулювати освоєння інвестицій [1]. Вплив факторів фінансово-економічної кризи відповідним чином впливає не лише на коливання національної економіки й зміну ринкової кон'юнктури, а й на процес реалізування інвестиційних проєктів, а саме, на їх ефективність, терміни реалізування й окупності, прибутковість, форми та джерела інвестиційних ресурсів тощо.

Науковець Вовчак О.Д. зазначає, що моніторинг інвестиційних проєктів – це механізм проведення постійного нагляду та контролю за процесом освоєння інвестицій, визначення розмірів відхилення фактичних результатів від непередбачених обставин і виявлення причин цих відхилень [4].

Досліджені та проаналізовані наукові підходи до тлумачення сутності поняття «моніторинг» дозволяють сформулювати та вдосконалити визначення поняття «моніторингу інвестиційних проєктів». Отже, моніторинг інвестиційних проєктів – це вид управлінської діяльності, що забезпечує систематичного та комплексного нагляду й контролю за процесами реалізування інвестиційних проєктів з метою виявлення причин та факторів виникнення певних відхилень (фінансових, економічних, матеріальних, часових, трудових, соціальних тощо), а також здійснення певних коректив та формування рекомендацій для прийняття ефективних управлінських рішень.

Побудова системи моніторингу реалізування інвестиційних проєктів має базуватись на основі наступних принципів: вибір для спостереження найбільш важливих напрямків реалізування інвестиційних проєктів; побудова системи інформаційних (звітних) показників з кожного напрямку реалізування інвестиційних проєктів; розробка системи узагальнюючих (аналітичних) показників з кожного напрямку реалізування інвестиційних проєктів; встановлення періодичності формування звітною бази даних (інформаційних проєктів, показників); аналіз основних причин, які призвели до відхилення фактичних результатів від передбачених подій; виявлення резервів та можливостей нормалізації ходу реалізування

2. Створення єдиних довідників про підприємства.
3. Аналіз і оцінка клієнтів за різними критеріями.
4. Організація участі усіх підприємств при здійсненні різних операцій.
5. Інформування усіх учасників про етапи проходження операцій за допомогою Інтернету або SMS-повідомлень.
6. Введення історії проходження операцій.
7. Прикріплені документів по клієнту у CRM-систему.
8. Аналіз і статистика операцій і розробка різних звітів.
9. Інтегрування з іншими модулями CRM-системи.

Важливим моментом в ході впровадження такої логістичної системи є виділення центру, який буде проводити координацію інформаційних потоків на вході, їх обробку, аналіз і передачу.

На наш погляд, функції координації управління цими процесами необхідно надати інформаційно-логістичному центру на певному рівні (на рівні міста, регіону, галузі), але це можливо лише за участі держави.

Проблема створення логістичних центрів розглядається багатьма зарубіжними й українськими дослідниками. Так, вже в Росії при участі органів державної влади був створений транспортний логістичний центр. В Україні теж існують спроби створення складських та транспортних логістичних центрів, але поки що за власні кошти підприємців без участі держави.

Тому логічним буде створення, перш за все, інформаційного логістичного центру, в який будуть входити усі елементи логістичної інфраструктури, в тому числі фінансове забезпечення.

Отже, можна зазначити, що в умовах світової кризи логістичні принципи управління набувають все більш важливого значення, що проявляється в об'єднанні зусиль усіх економічних агентів у подоланні подальшого падіння темпів зростання економіки України. Важливим моментом при цьому є звернення уваги держави до створення й впровадження інформаційних логістичних центрів, які будуть обслуговувати усі процеси виробництва товарів і послуг.

Література:

1. Аміт В.Н., Ларіна Р.Р., Пілюшенко В.Л. Логістизація процесів в організаційно-економічних системах / НАН України. Інститут економіко-правових досліджень. – Донецьк: ТОВ «Юго-Восток, Лтд.», 2003. – 73 с.
2. Корпоративна логістика. 300 ответов на вопросы профессионалов / Под общ. и научной ред. проф. В.И.Сергеева. – М.: ИНФРА – М, 2008. – 976 с.
3. Маслов В.П. Информационные системы и технологии в экономике: Навчальний посібник. – Київ, «Слово», 2006. – 264 с.
4. Петров В.Н. Информационные системы. – Спб.: ПИТЕР, 2002. – 688с.

Навчальна частина
Прикарпатського
інституту МАУП
ім. М.Грушевського
Лещук Галина Василівна
Прикарпатський інститут ім. М. Грушевського
Міжрегіональної Академії управління персоналом
м. Львів

РОЛЬ МОНІТОРИНГУ ЯК НАПРЯМ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РЕАЛІЗУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ

У сучасних умовах фінансово-економічної кризи для економіки України проблеми реалізування інвестиційних проєктів є достатньо актуальними, оскільки саме від успішного втілювання конкретних проєктів залежить ефективна діяльність вітчизняних підприємств, підвищення конкурентоспроможності продукції та економічне зростання й стабілізація національної економіки.

інвестиційних проектів; обґрунтування пропозицій зі зміни календарного плану та бюджету інвестиційних проектів.

Залежно від функцій учасників реалізування інвестиційної діяльності моніторинг можна спеціалізувати за видами, а саме: маркетинговий моніторинг; фінансовий моніторинг; технічний моніторинг [2].

Моніторинг за здійсненням проекту призначений своєчасно виявляти прорахунки та проблеми як у самому інвестиційному проекті, якщо це не вдалося зробити у ході формування інвестиційного портфеля капітальних інвестицій, так і в ході здійснення проекту заздалегідь, поки ще є час виправити виявлені недоліки. Моніторинг за здійсненням проекту передбачає оцінку різноманітних показників його реалізування, перевірку відповідності сум та термінів витрат коштів первісному плану, своєчасність виконання запланованих видів робіт тощо. Встановлені відхилення від запланованих сум, термінів, обсягів робіт можуть послугувати підставою для проведення додаткової перевірки ходу виконання проекту.

Ефективна організація моніторингу знижує потребу у наступній стадії реалізування інвестиційного проекту – післяінвестиційному контролі [3]. Саме тому, моніторинг слід здійснювати протягом усіх стадій життєвого циклу (фаз) реалізування інвестиційних проектів: передінвестиційній (проекткування й бюджетування майбутнього інвестиційного проекту), інвестиційній (безпосереднє реалізування інвестиційного проекту) й експлуатаційній.

Таким чином, при здійсненні моніторингу реалізування інвестиційних проектів слід особливу увагу звернути на наступні аспекти:

- основним завданням моніторингу реалізування інвестиційних проектів є забезпечення досягнення прогностичних показників, ефективності, термінів окупності й очікуваних вигод від даного проекту (економічних, соціальних, політичних, технічних, матеріальних тощо);
- проведення системного та комплексного моніторингу реалізування інвестиційних проектів дозволяє виявити відхилення та недоліки, уникнути нагромадження та повторення помилок, мінімізувати втрати й уникнути певних організаційних проблем;
- основною метою моніторингу реалізування інвестиційних проектів вважається сприяння досягненню фактичних результатів проекту відповідно до запланованих із найменшими відхиленнями.

Отже, роль моніторингу реалізування інвестиційних проектів є достатньо значною, оскільки при системному та комплексному підході будуть досягнуті ефективність проекту загалом й вигоди для кожного учасника проекту зокрема. Саме тому, проведення моніторингу реалізування інвестиційних проектів повинно базуватися на постійному контролі, чітко встановлених критеріях та стандартах оцінювання проекту, а також оперативному реагуванні на виявлені причин та відхилень і відповідному їх регулюванні.

Список літератури:

1. Пересада А.А. Управління інвестиційним процесом. – К.: Лібра, 2002. – 472 с.
2. Гончаров А.Б. Інвестування. Навчальний посібник. – Харків: Вид. ХНЕУ, 2005. – 228 с.
3. Козаченко Г.В., Антіпов О.М., Ляшенко О.М., Лібніс Г.І. Управління інвестиціями на підприємстві. – К.: Лібра, 2004. – 368 с.
4. Вовчак О.Д. Інвестування. Навч. посібник. – Львів: «Новий Світ-2000», 2008. – 544 с.
5. Мойсєнко І.П. Інвестування. Навч. посіб. – К.: Знання, 2006. – 490 с.

Ткаченко Євгенія Борисовна
научний керівник к.э.н., доц. Зинченко Н.В. Донбаский
Государственный Технический Университет г. Алчевск

МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛЕНИЯ НА ПРЕДПРИЯТИЯХ УКРАИНЫ

На сегодняшний день в Украине большое количество предприятий являются акционерными обществами. Именно эти общества имеют возможность получать дополнительные капиталовложения за счет эмиссии акций для дальнейшего развития акционерного общества, которое в дальнейшем может развиваться с выходом на внешний рынок.

В условиях глобализации корпоративному управлению стали уделять большое значение. Основами организации корпоративного бизнеса являются такие особенности:

- продажа акций является уникальным способом финансирования, который дает возможность привлечь большое количество инвесторов, которые могут перераспределять риск, вкладывая капитал в разные корпорации;
- собственники данных акций рискуют только суммой, которую они вложили, т.к. кредиторы могут обращаться с претензиями к корпорации как к юридическому лицу, но не лично к ним;
- корпоративное управление способствует большой концентрации капитала;
- существует независимость корпораций от собственников акций. [1]

Поэтому особенно актуальным становится исследование методологических основ корпоративного управления на украинских предприятиях.

Главной задачей статьи является выявление методологических основ по развитию корпоративного управления с целью повышения эффективности управления предприятием.

Одной из несомненных частей управления корпорацией, является корпоративная культура. Существуют различные подходы к этому определению, но менеджеры по корпоративной культуре занимаются практически одним и тем же: вводят элементы корпоративной культуры в повседневную жизнь. К корпоративной культуре можно отнести не только деловое общение, символические премии и подарки, а также регламент, награду работников корпоративными премиями и подарками. [2]

Результативность и эффективность существования системы корпоративного управления определяется результатом таких факторов:

- тип собственности в определенной национальной среде;
- специфика законодательства;
- склонность общества к прямому давлению на корпорацию;
- структура совета директоров.

Учитывая особенности корпоративного управления по известным системам: "немецкой", "японской", "англо-американской", можно выбрать одну, но при наличии определенной организационной структуры. [3] Поэтому, для эффективного корпоративного управления на предприятиях Украины, можно предложить свою систему управления, в которой будут преобладать все три системы управления. Директора (инвесторы) распределяют функции управления между менеджерами и передают им определенные полномочия соответственно законодательства Украины. Можно согласиться с "немецкой" моделью, что в состав акционерного общества входят иностранные инвесторы, т.е. происходит слияние с другими иностранными корпорациями, которые значительно влияют на эффективность акционерного общества. Для эффективного корпоративного управления на предприятиях Украины следует также учитывать законодательную базу.

Поэтому методологическими основами развития корпоративного управления на предприятиях Украины следует считать ряд факторов:

- одной из составляющих создания акционерного общества является выпуск акций;